

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Til alle patrioter
godt nytår !

Året 2006 - et sort år

Året 2006 blev et meget trist og fortvivlende år for alle modstandere af indvandringen. De fremmedes kolonisering af vort land fortsatte uanfægtet, og intet tyder på, at nogen kan eller vil stoppe denne ødelæggende kolonisering. Over hele landet breder afrikanere og asia-

ter sig. De tager vore boliger, butikker og virksomheder, og stadig færre ejendomme i Danmark er på danske hænder. Denne forrykte udvikling bare fortsætter og fortsætter, og konsekvenserne af udviklingen mærker vi tydeligt også i det daglige. Skal vi have en Taxi, så sidder der en kulsort negerchauffør fra Vestafrika i bilen, skal vi købe et frimærke i en kiosk, så står der en iraker bag disken, og sender kommunen os en hjemmehjælper, så er det en iransk kvinde, der engang var jurist i Teheran. Vi er omringet af de fremmede, udleveret til de fremmede, og vi ser vort land og vort samfund gradvist glide os af hænde.

Se side 2.

Man skal gøre sig helt klart, at de danskere, der er fortalere for indvandringen i realiteten er medskyldige i de fremmedes forbrydelser mod danskerne, for det er deres holdning, der gør indvandringen af forbrydere fra hele verden mulig. Uden indvandringen ville mange og grove forbrydelser mod danskere slet ikke finde sted, for så var forbryderne ikke vort land. Men der er stadig en hel del danskere, der ikke vil indse, hvordan de fremmede i virkeligheden er, og hvor brutalt de opfører sig. Disse såkaldte fremmedvenner forsøger fortvivlet at fastholde et positivt men løgnagtigt syn på de fremmede, og man finder især disse fremmedvenner inden for den politiske verden, hvor de radikale og de venstreorienterede gør sig uheldigt bemærkede, og man finder dem inden for hele medieverdenen, hvor det ideologiske affald fra 68 har bidt sig fast.

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 2, Nummer 5

Januar 2007

Hør Radio Holger!

Radio Holger kan nu høres via Internettet på netadresse: www.radioholger.dk i de almindeligt anvendte og praktiske lydformater rm og mp3.

Medielicensen er ulovlig

Den nye medielicens er klart ulovlig, fordi den tvangsudskriver penge til medierne DR og TV2, skønt begge disse mediers udsendelser er ulovlige. Det forudsættes nemlig i vedtægterne, at de to medier skal sende alsidigt i ren politisk henseende, men det gør de slet ikke, da de i forhold til fremmedpolitikken er helt ensidige. DR og TV2 er leflende i forhold til de fremmede, og det er ikke alsidigt.

Året 2006 - et sort år

Fortsat fra side 1

Muhammed-krisen og dens eftervirkninger viste os helt klart, hvad det er, vi kan forvente os fra de muhamedanske indvandreres side. De muhamedanske indvandrere vendte sig imod Danmark og danskerne, da konflikten med Melleløsten brød ud i anledning af Muhammed-tegningerne. Muhammedanere i ud- og indland truede danskerne på livet, brændte Dannebrog af og iværksatte en boykot af danske varer. Den muhamedanske verdens had og ondskab blev rettet mod danskerne, og det glemmer vi aldrig. Alverdens muhamedanere udtrykte gennem Muhammedkrisen deres holdning til danskerne, og ingen kan således længere være i tvivl om, hvilket forhold danskerne står i til muhamedanerne, og det er således kun et spørgsmål om tid, før det store opgør kommer. Dette opgør er uundgåeligt, simpelthen fordi islam ikke vil acceptere vor kultur og religion. De muhamedanske indvandrere og muhamedanerne i udlandet forlanger således, at vi danskere skal indrette vort eget samfund efter islams normer, og det er helt utænkeligt. Vort politiske system kryber ganske vist for muhamedanere, så det er kvalmende, men det kan ikke forhindre opgøret, det kan kun udsætte opgøret. De feje danske politikere vil gerne bevare freden i forhold til islam ved at underkaste sig islams normer, men den pris for fred vil vi andre ikke betale; vi står fast på eksistensen af et dansk samfund, uanset hvad politikerne mener, og vi må sige lige ud, hellere en borgerkrig end et muhamedansk Danmark!

Men nu bliver Danmark ikke blot koloniseret af afrikanere og asiater, for også fra Østeuropa kommer tusinder af lykkejægere rejsende til. På en af de sidste dage i året blev det således offentliggjort, at der i året løb var kommet ikke færre end 20.000 østeuropæere rejsende til, som også vil berige sig på danskernes bekostning. Organisationen Dansk Arbejdsgiverforening påstår ganske vist, at disse østeuropæere kommer for at hjælpe danskerne, men dette er ikke sandt, for østeuropæerne kommer alene for at hjælpe grådige arbejdsgivere med at holde lønnen nede ved at underbyde de danske lønmodtagere. Østeuropæerne er simpelthen gemene løntrykkere og slet ikke de flittige mennesker, som nogle påstår, og det er helt forrykt, når arbejdsgiverne påstår, at de er nødventi-

ge for den danske økonomi. Hvis der virkelig er arbejde i Danmark, som danskerne ikke selv kan udføre, så skal det naturligvis bare udsættes, til det bliver muligt at udføre det. Østeuropæerne er måske en gevinst for nogle få grådige og obskure arbejdsgivere, der ikke vil betale de normale lønninger, men for det danske folk som helhed er de bare endnu en belastning. Og vi husker jo også udmærket, hvordan det gik sidste gang, der blev importeret arbejdskraft. Efter kort tid havde arbejdsgiverne ikke længere brug for disse fremmede arbejdere, og så overlod de ganske roligt deres fremmedarbejdere til det offentlige, der så skulle forsørge de fremmede, de fremmedes familier og de fremmedes slægt og venner, og det har kostet de danske skatteydere utallige milliarder af kroner siden. Hvad nogle få arbejdsgivere tjente på, det blev en katastrofe for Danmark, for det var som bekendt med den såkaldte arbejdskraftimport at den landsødelæggende indvandring begyndte. Og nu begår man så igen den samme fejltagelse, det er fortvivlende, og det er en brutal forbrydelse mod hele det danske folk.

Også i 2006 skuffede Dansk Folkeparti modstanderne af indvandringen, da partiet hverken havde vilje eller evne til at stoppe den fortsatte kolonisering af Danmark. Alt druknede i almindeligt politisk kævl om lige gyldige detaljer, og skønt Dansk Folkeparti endnu engang havde en vis parlamentarisk succes, så fik partiet intet igennem, der kan ændre den katastrofale fremmedpolitiske kurs. Men hvordan kan man også vente det, når Dansk Folkeparti ligefrem går ind for integration af de fremmede? Dansk Folkeparti har tilsyneladende accepteret det multietniske samfund, og partiet deltager nu i det vanvittige og helt håbløse forsøg på at integrere de fremmede. Glemte er enhver tanke om at få de fremmede ud af landet. For at føje spot til skade gav Dansk Folkeparti ved årsskiftet i anledning af en konkret sag ligefrem udtryk for, at det er forkert, når man ikke straks kan få opholdstilladelse til et adoptivbarn fra Asien. At skulle høre den slags fra Dansk Folkepartis side er oprørende, og det viser, at partiet har mistet visionen om reetableringen af det rigtige Danmark, det danske Danmark.

Fortsættes side 3

Året 2006 - et sort år

Fortsat fra side 2

Og netop i forbindelse med Dansk Folkeparti må modstanderne af indvandringen jo også erkende egne fejltagelser. Næsten alle modstandere af indvandringen har satset på Dansk Folkeparti, men nu hvor det bliver mere og mere tydeligt, at dette parti trods sin parlamentariske succes ikke har til hensigt at levere varen og faktisk har forsonet sig med det multietniske samfund, så klager indvandrermodstanderne og forventer, at et alternativ til Dansk Folkeparti pludselig springer ud af den blå luft. Men sådan går det jo ikke til i den virkelige verden, for skal der etableres et alternativ, så koster det desværre millioner af kroner og uhyre mange arbejdstimer. Den ofte forekommende illusion hos modstandere af indvandringen om, at en af de eksisterende smågrupper af indvandrermodstandere pludseligt kan præsentere et landsdækkende alternativ, den er helt urealistisk, for det kræver mange års forarbejde og en solid opbakning, hvis et alternativ skal opbygges. Modstanderne af indvandringen må altså tage deres egen holdning op til overvejelse og beslutte, hvad og hvem de vil satse på. De kan ikke give Dansk Folkeparti deres fulde støtte og så samtidigt forvente, at der opstår alternativer, som de kan vælge, når Dansk Folkeparti skuffer dem. Og ingen af de mindre grupper af indvandrermodstandere har haft større succes i årets løb. Et par grupper har ganske vist gennemført en række mindre aktioner, og her må især nævnes gruppen Stop islamiseringen af Danmark, der har været særlig aktiv og gjort en god indsats, men reelt er der naturligvis ikke kommet noget afgørende ud af dette, for hvordan skulle der også kunne det? De spredte manifestationer kan selvfølgelig være med til at holde håbet i live blandt indvandrermodstanderne, men de påvirker desværre ikke udviklingen nævneværdigt. Vi må som modstandere af indvandringen gøre os klart, at det er ubetydeligt, hvad de små grupper af patrioter rundt omkring i landet kan udrette, simpelthen fordi disse grupper mangler ressourcer. Der er mangel på penge, og der er mangel på kvalificeret arbejdskraft, for selv den bedste vilje kommer til kort, hvis man ikke har penge og heller ikke ved, hvordan tingene skal gøres. Også i forbindelse med de forskellige medieinitiativer er indvandrermodstandernes man-

gel på ressourcer særligt iøjnefaldende, og disse initiativer kan jo kun forvente at blive succesfulde, hvis denne mangel bliver overvundet. Det er således helt nødvendigt at opbygge faste støttekredse, der kan finansiere arbejdet, hvis et systematisk og omfattende arbejde skal kunne iværksættes. Og dette gælder selvsagt både i forbindelse med nye medieinitiativer og i forbindelse med et nyt forsøg på at opstille et landsdækkende alternativ til Dansk Folkeparti, hvis noget sådant skulle blive forsøgt, og det tales der jo selvfølgelig en del om.

Sidst på året 2006 blev Radio Holger lukket af myndighederne, og det nuværende danske samfundssystems udemokratiske holdning blev således endnu engang manifesteret. Under den kolde krig kritiserede de danske politikere de kommunistiske stater for den brutale censur, men i realiteten opkaster de danske politikere og embedsmænd sig nu også til formyndere og censorer, der vil bestemme, hvad danskerne må mene og sige. Lukningen af Radio Holger viser jo klart, at de danske politikere og myndigheder er hykleriske, når de fordømmer politisk censur, og at de danske patrioter på længere sigt bliver nødt til at etablere medier, der er uden for de danske myndigheders rækkevidde, hvis indvandrermodstanderne da skal have mulighed for at henvende sig til folket i det sprog og med det budskab, som indvandrermodstanderne ønsker. En retssag skal i øvrigt senere tage stilling til det lovlige i at lukke Radio Holger, men uanset at Radio Holger beviseligt opfyldte de krav, der blev brugt som påskud for at lukke Radio Holger, så kan vi desværre ikke være optimister. Den foreløbige lukning af radioen har således klart vist, at love og regler overhovedet ingen betydning har, når de herskende i samfundet vil det anderledes, så det er jo nok ikke sandsynligt, at Københavns Byret omstøder Fogedrettens dom. Også dommere skal som bekendt forfremmes, og derfor kryber dommerne for de politiske magthavere. Men er Radio Holger lukket, så er det tid for at oprette nye medier, og i løbet af det kommende år vil vi gradvist udvikle vor Internetradio til ikke alene at blive en erstatning for Radio Holger, men også til at blive et medie af langt større betydning end Radio Holger. *Fortsættes side 4*

2006 - et sort år

Forsat fra side 3

Det værste i året 2006 var dog landsforrædernes beskidte arbejde; de fremmedes danske medløbere bidrog meget ivrigt til koloniseringen af Danmark. Mange danske politikere, mediefolk, politifolk, jurister, dommere, og almindelige borgere i tusindvis forråder helt bevidst danskheden, og de mener mærkeligt nok at kunne fremme koloniseringen af Danmark helt uden følger for dem selv. Men de har dog glemt at regne med det moderne informationssamfund, hvor man kan opbevare uhyre mængder af materiale i en lettilgængelig og elektronisk form. Landsforrædernes ødelæggende muldvarpearbejde mod danskheden og danskerne bliver allerede nu meget omhyggeligt dokumenteret og gemt bort, og lige netop hvad angår denne dokumentation af landsforræderiet er modstanderne af indvandringen meget langt fremme, og det er en af indvandrermodstandernes få store succeser. På denne baggrund kan man roligt fastslå, at der ikke er nogen mulighed for, at landsforrædernes undergravende arbejde vil blive glemt, uanset om det varer 5, 10, 15 eller 20 år, før det bliver muligt at drage konsekvenserne af dette arbejde. Det kan jo først ske efter en afgørende ændring i magtforholdene.

Også de venstreorienterede præster viser sig nu som ivrige landsforrædere, og sammen med mediefolkene forsøger de at forhindre enhver udsendelse af fremmede fra landet. Disse præsters manifestationer til fordel for de afviste irakiske asylansøgere er et tegn på, hvordan også den danske folkekirke efterhånden er fuldstændigt inficeret af 68-ynglen. Og netop dette er det fortvivlende; at landsforræderne behersker alle samfundsinstitutioner, den politiske verden, medierne og kirken. Der er således ikke noget mærkeligt i, at det er meget svært for modstanderne af indvandringen at vinde frem, for alle institutioner er jo på landsforrædernes hænder. Det må vi som indvandrermodstandere erkende, der er ingen vej uden om, hvis vi skal kunne formulere en strategi.

Men hvad kan modstanderne af indvandringen så egentlig gøre på kort sigt, hvis den katastrofale udvikling skal stoppes? Ja, ikke meget på kort sigt, for her er kun muligheden for at afvise ethvert samarbejde med det ækle multietniske Danmark. Man kan således nægte at samarbejde med

de fremmede, lade være med at omgås de fremmede og forsøge at fryse de fremmede ud. De fremmedes deltagelse i samfundet bør altså forhindres på alle mulige måder, så politikernes og fremmedvennernes forbryderiske integrationsforsøg modarbejdes. Og på lidt længere sigt kan man naturligvis forberede oprettelsen af et virkeligt patriotisk alternativ til Dansk Folkeparti, et landsdækkende parti, der vover at stille kravet om en fordrivelse af de fremmede. Kan man virkelig gennem politisk virksomhed nå frem til en repatriering af de fremmede, så er dette jo det bedste. Nogle modstandere af indvandringen påstår ganske vist, at man ikke kan stoppe udviklingen mod det multietniske samfund med normale politiske midler, og måske har de ret, men man må jo stadig forsøge, mens der endnu er tid.

I håbet om et bedre år 2007 ønsker vi alle gode danskere et godt nytår!

Det foragtelige politi

I stedet for at skaffe os af med de forbryderiske fremmede, så har Københavns Politi travlt med at lefle for de fremmede, og de usle og foragtelige politifolk optræder mere og mere som lakajer for de fremmede. Men det er ikke engang det alvorligste, for det alvorligste er den pagt med djævelen, som Justitsministeriet og Københavns Politi nu stiler efter. Den 7. december skriver medierne om sagen: »Lokalt politi skal samarbejde med muslimer. Politiet skal samarbejde tættere med muslimske lokalsamfund. Det skal ske som led i terrorbekæmpelsen efter regeringens handlingsplan. Derfor ventes Justitsministeriet inden nytår at sende en cirkulæreskrivelse om sagen til politiet. Det oplyser justitsminister Lene Espersen i et svar til Folketingets Retsudvalg.« Dette er det rene og skære vanvid, for man vil altså indlede et samarbejde med netop de miljøer, hvori terrorismen formuleres ideologisk og terroristerne rekrutteres, og alt dette skal ske i terrorbekæmpelsens navn. Det er helt grotesk, og det er yderst farligt, for ved at samarbejde med disse miljøer, så stopper man ikke terrorismen men legitimerer den kun. Man skal naturligvis ikke samarbejde med de miljøer, hvori terrorismen opstår, men bryde disse miljøer op gennem omfattende hjemsendelser.

Om Radio Holger-sagen

Nu er sagen om fagedforbudet mod Radio Holgers udsendelser endeligt gået i gang ved Københavns Byret. På Radio- og TV-Nævnets vegne har Kammeradvokaten nedlagt påstand om, at Københavns Fogedrets kendelse af den 16. november, der er et fagedforbud mod Radio Holgers udsendelser, er lovligt og står ved magt, og at Radio Holger derved forpligtes til at ophøre med lokalradioudsendelser i Hovedstadsområdet på frekvenserne 90,4 MHz. og på Hybrid 87,7 MHz.

Den 15. december gav Kaj Vilhelmsen følgende svar til Københavns Byret.

»Vi har d.d. fået forkyndt stævningen mod Radio Holger fra Radio- og TV-Nævnet, og på Radio Holgers vegne afviser jeg hermed den af Radio- og TV-Nævnet via Kammeradvokaten nu nedlagte påstand. Afvisningen sker af følgende grunde:

Radio Holger kan ikke anerkende, at det af Fogedretten i København den 16. november nedlagte fagedforbud er lovligt foretaget, da fagedforbudet alene sker på baggrund af en ulovlig beslutning i Radio- og TV-Nævnet. Radio Holger kræver følgelig fagedforbudet ophævet, således så Radio Holger øjeblikkeligt og uden videre foranstaltninger kan genoptage programvirksomheden ved udsendelse af lydprogrammer i Hovedstadsområdet på frekvenserne FM 90,4 MHz. og Hybrid 87,7 MHz.

At Radio- og TV-Nævnets beslutning må anses for ulovlig, det ses klart af forholdene omkring denne beslutning, da beslutningen kun baseres på en påstået og ikke-eksisterende krænkelse af lokalradioernes afleveringspligt for kontrolbånd. Det er således beviseligt, at Radio Holger opfyldte afleveringspligten i den udstrækning, som radioen ifølge lovgivningen var forpligtet til.

Radio- og TV-Nævnet havde givet Radio Holger frist til mandag den 6. november 2006 for aflevering af et kontrolbånd for udsendelsen den 2. august 2006, men den 2. november 2006 udløb den generelle og lovlige tre måneders frist for pligtaflevering af dette kontrolbånd, hvorfor Radio Holger den 4. november 2006 gjorde Radio- og TV-

Nævnet opmærksom på, at kravet om en aflevering af båndet ikke længere var aktuelt. Følgelig holdt Radio Holger sig inden for den af Radio- og TV-Nævnet fastsatte frist for aflevering, samtidigt med, at denne frist naturligvis blev helt uaktuel ved udløbet af den generelle tre måneders frist for pligtaflevering,

Trods det forhold, at Radio Holger efter den 2. november ikke længere var forpligtet til at aflevere kontrolbåndet for den 2. august, og Radio Holger også havde overholdt Radio- og TV-Nævnets egen frist, mens denne var inden for de tre måneder, hvor en pligtaflevering overhovedet kan gøres gældende, så valgte Radio og TV-Nævnet på baggrund af sagsforløbet at ophæve Radio Holgers sendetilladelse med den helt meningsløse motivering, at Radio Holger havde nægtet at aflevere det omtalte kontrolbånd.

På denne baggrund opfatter Radio Holger selv sagt Radio- og TV-Nævnets beslutning om at ophæve Radio Holgers sendetilladelse for værende helt ulovlig, og følgelig kan Radio Holger heller ikke anerkende lovligheden af det fagedforbud mod radioens udsendelser, som Radio- og TV-Nævnet gennem kammeradvokaten har fået dom for ved Københavns Fogedret den 16. november 2006.

Radio Holger skal således begære afvisning af Radio og TV-Nævnets påstand.«

Og med denne indledende afvisning af Radio- og TV-Nævnets påstand begynder sagen nu ved Københavns Byret om Radio Holgers ret til at sende. Efter Radio Holgers afvisning af Radio- og TV-Nævnets påstand, så har Københavns Byret den 21. december anerkendt modtagelsen af Radio Holgers svar, og Byretten har derefter forlangt en replik til dette svar afgivet af Kammeradvokaten som repræsentant for Radio- og TV-Nævnet, idet Byretten har sat en frist til den 15. januar 2007 for denne replik. Københavns Byret forsøger således at køre sagen skriftligt, da man mod enhver fornuft håber, at Radio Holger vil opgive sagen. Det vil dog ikke ske, og uanset det tvivlsomme i Byrettens objektivitet vil sagen blive ført helt igennem.

Nyheder

Nej til moskebyggeri

Der er naturligvis mange behjertede personer, der er imod bygningen af muhamedanske moskeer i de europæiske storbyer, og den 4. december så man et eksempel på dette i København. Medierne kunne således oplyse følgende: »Svineblod kastet mod moske-byggeri på Amager. I et forsøg på at stoppe byggeriet af en moske på Amager har ukendte antimuslimere angiveligt forsøgt at forurenere grunden med svineblod. En video blev natten til mandag givet anonymt til medierne. På engelsk opfordres grafisk til, at man siger nej til byggeriet af moskeer i europæiske byer. Videoen viser derudover, hvordan en uidentificeret mand hælder store mængder af en rød væske, der tilsyneladende er svineblod, ud på jorden. Det sker på den øde grund på Njalsgade på Amager, der er udlagt til moske. Provokationen er ifølge videoen sket en nat i november i år. Da grisen er et urent dyr for muslimerne, er videoen et klart forsøg på at ophidse muslimerne. Politiet på Station Amager var natten til søndag ikke bekendt med det forhånende hærværk.« Det glæder os selvfølgelig meget med denne klare tilkendegivelse af modstand mod bygningen af en moske på Amager, og skønt der naturligvis skal meget mere til for at forhindre et moske-byggeri, når og hvis et sådant iværksættes, så er sådanne tegn mod modstand jo lovende. For de tyder på en bred og folkelig forankret modstand, og netop denne form for modstand mod moskebyggeriet på Amager viste sig jo også sidste gang et moskebyggeri var på tale. Dengang var der en omfattende folkelig mobilisering mod det planlagte moskebyggeri, og denne mobilisering kan der endnu engang blive brug for. Der skal ikke bygges nogen moske på Amager!

Forklaringen er enkel!

Det har vakt en vis opsigt i Vesten, at hele 36 procent af Ukraines borgere ifølge en undersøgelse udført af Kievs Internationale Sociologiske Institut er imod, at der stadig opholder sig jøder i Ukraine. Det er en forøgelse af procentandelen på 10 procent siden det sidste lignende studie i 1994, og denne procentforøgelse ser man især blandt unge ukrainere. Det mærkelige er nu, at flere vestlige medier udtrykker forundring over

dette samtidigt med, at de også selv giver en ganske god forklaring på det hele. Medierne skriver nemlig også, at næsten hele forretningseliten i Ukraine har jødiske rødder, skønt der faktisk er relativt få jøder i Ukraine, og i betragtning af den enorme forskel i levestandard, der er mellem rig og fattig i Ukraine, så forekommer det hele jo fuldstændigt logisk. Den nu stigende anti-jødiske stemning er altså formodentlig økonomisk begrundet, og hvis de jødiske forretningsfolk er kloge, så giver de afkald på deres formuer og tager almindeligt arbejde, for så vil ingen have noget imod dem eller de andre jøder. For jøderne bør jo ikke gøre Mellemligstidens fejltagelse igen, at etablere sig som en økonomisk overklasse, der er forhadet af Østeuropas utallige fattige, for skønt de velhavende naturligvis i såkaldt normale tider er beskyttet af regeringer og myndigheder, så får de fattige jo alligevel altid deres chance for hævn, når de forskellige samfund kommer i krise. Jødernes lange tragiske historie er et eneste bevis for dette, så hvis jøderne er virkelig kloge, så sørger de naturligvis for, at ingen af dem hæver sig økonomisk over landets oprindelige indbyggere, for så vil der heller ikke så let opstå nogen modvilje mod jøderne. Hvis man lever som et ubetydeligt mindretal blandt fremmede, så betaler det sig simpelthen ikke at vække opsigt og modvilje, det er faktisk erfaringen af 2000 års jødisk historie. Det er både stædigt og dumt, når folk påstår, at også medlemmer af minoriteter "naturligvis" skal have lov til at udfolde sig helt frit, og det er netop denne form for stædighed og dumhed, der har kostet jøderne dyrt.

Uro på Nørrebro

BZerne fra Ungdomshuset på Jagtvej beviste endnu engang, at de er en modbydelig gadepøbel, der er en stor belastning for København. Den 16. december iværksatte denne pøbel således voldsomme tumulter på Nørrebro, og først efter en større politiindsats blev pøblen neutraliseret. Det er for galt, at almindelige borgere i byen skal lide under myndighedernes årelange ligegyldighed over for det urocenter, som Ungdomshuset har udviklet sig til, og dette hus skulle for længe siden været ryddet.

Nyheder

Mindemarchen i Salem

Også i år blev den store patriotiske mindemarch i den svenske by Salem gennemført. Hvert år den 9. december mindes man således en indvandrerbandes bestialske mord på den 17 årige svenske patriot Daniel Wretstöm, der fik halsen skåret over af en indvandrerbande, da han en december-aften gik hjem. Daniel Wretström er blevet et symbol, for mordet på ham er blevet til selve billedet på indvandringens og de fremmedes umenneskelighed. Og over tusind patrioter marcherede i år til minde om denne unge patriot, der blev et offer for de fremmedes uhyrlige bestialitet. Den 17 årige Daniel var netop blevet bevidst om politikernes forræderi, og han skjulte ikke, hvad han så rundt omkring sig, men sagde modigt sandheden om det. Dette blev hans skæbne, da han en decemberaften var på vej hjem. Ved busholdepladsen blev han overfaldet af en indvandrerbande, der ville angribe alle nationalt indstillede svenskere. Daniel Wretström blev mishandlet gennem længere tid af indvandrerbanden, og til sidst skar indvandrerforbryderen Khaled Odeh halsen over på Daniel, og indvandrerbanden lod ham forbløde i et hegn. De svenske myndigheder straffede ikke dette mord, da Khaled Odeh kun blev idømt en kortvarig forvaringsstraf og de øvrige indvandrerforbrydere bare blev idømt mindre bøder. Den blodige halal-slagtning af den svenske patriot Daniel Wretström er således stadig ustraffet. For syvende gang drog patrioterne i procession til den plads, hvor Daniel Wretström blev myrdet af den forbryderiske mangelkulturelle pøbel. Over tusind patrioter deltog i processionen med fakler, og de nedlagde krans på mordstedet for at hædre og mindes den unge patriot, der nu står som selve symbolet for magthavernes forræderi mod deres eget folk. Mindetalerne blev holdt af Daniels kusine og af hans ven, og Daniel blev også hædret i sang. En repræsentant for det patriotiske parti Nationaldemokraterne siger om højtideligheden: »Årets manifestation blev en af de mest værdige og stemningsfulde. Salemfonden, der blev oprettet for at holde mindet om Daniel Wretström levende, havde i følge de mange nærværende skabt en atmosfære, så det føltes, som var det i går, at Daniel forlod os. Mange brast i tårer under de taler, som Daniels slægtninge var

Her blev Daniel Wretström slagtet af indvandrere.

kommet for at holde. Og mange mindedes den tid, da Daniel endnu var iblandt os, og de mindedes den skæbne der ramte ham, ligesom den har ramt andre af vort folk.« Og gennem denne mindemarch er det også endnu engang blevet markeret over for den nordiske offentlighed, at de fremmede ikke har fået deres straf for mordet på Daniel Wretström. Forbrydelsen er så uhyrlig, at også straffen må blive omfattende, og en dag vil retfærdigheden ske fyldest. De fremmede skal ikke tro, at deres forbrydelser bliver glemt, bare fordi de ikke bliver straffet af myndighederne. Der findes en anden og højere retfærdighed, og en dag vil den sætte sig igennem. Det værste menneskelige affald, en voldelig fremmedpøbel og svenske og danske medløbere forsøgte også i år desperat at forhindre mindemarchen, men da denne pøbel var i håbløst mindretal og ikke var i stand til at genere mindemarchen, så gik man over til almindeligt hærværk mod jernbanetrafikken. Det er også værd at notere sig, at de pralende danske anti-racister, der var taget til Salem for at forhindre mindemarchen, klynkede som små børn, da svensk politi gik i aktion mod dem. For disse anti-racister er nogle afskyelige feje individer, der fører sig stolte frem, når de er halvtreds mand mod én, men hyler som små børn, når det går ud over dem selv. Men den anti-racistiske pøbel kunne altså ikke forstyrre den årlige mindemarch for Daniel Wretström, og mindemarchen blev gennemført på værdig vis, som det passer sig, når man vil hædre en patriot, der faldt som offer for de fremmedes umenneskelighed og blodtørst.

Daniel Wretström er død, men kampen går videre!

For et dansk Danmark

Vi minder om nogle åbenhjertige udtalelser om de fremmede, som Søren Krarup fremkom med i en kronik i Jyllands-Posten, bragt den 23. november 2004. Søren Krarup skrev her bl.a. følgende: »I Danmark skal dansk kultur, dansk tradition, dansk identitet sætte betingelserne, og vor regering og vore lovgivere skal gøre sig det egentlige indhold af denne danskhed klar og ikke vige en tomme i hævdel-sen af den. Skrider det her, så skrider vi ud i borgerkrigen. Jeg håber ikke, man tager mig det ilde op, når jeg i dag føler mig fristet til at historisk tilbageblik. I dag, hvor ytringsfriheden rent bogstaveligt er ved at blive myrdet med pistolskud og knivstik af fanatiske muslimer, i dag, hvor hele kvarterer i europæiske byer er afspærret for landets egne borgere af hær-gende bander af anden- og tredjegene-rationsindvandrere, i dag, hvor danske retssager må foregå under intens poli-tibeskyttelse, og hvor de unge morde-re spytter på deres offers moder og råber rasende skældsord mod dommer og samfund, hvis det da ikke er lykke-des deres medsamsvorne at skræmme vidnerne fra at turde vidne - i dag er det fristende at kaste et blik tilbage over de seneste tiår.« Disse indledende ord i kronikken er bemær-kelsesværdige, for her har vi altså et medlem af Folketinget, der faktisk vover at forsvare danskheden og sige sandheden om muhamedanerne. Sø-ren Krarups kollegaer kunne lære me-get af ham, og hans medlemskab i Dansk Folkeparti gør, at nogle måske stadig kan have et håb om, at partiet mere kompromisløst vil gå ind i kam-pen for danskheden.

Køb ikke i de fremmedes butikker !

Man skal aldrig handle hos de fremmede, for de fremmedes butikker er ikke andet end svindelforetagender, og det er ikke bare noget, som vi mener, det er der også mange andre, der bekræfter. F.eks. står der følgende angående denne sag i medierne den 9. december: »Pizzeriaer snyder skatteborgerne. Boykot din lokale pizzamand, hvis han bruger sort arbejdskraft eller ansætter folk på sociale ydelser. Sådan lyder opfordringen fra restaurationsbranchen, efter at Skat endnu en gang har afsløret massiv svindel i faget. Hele 16 pct. af de ansatte får samtidigt dagpenge eller andre sociale ydelser, og 10 pct. påstår, at de har første arbejdsdag, og 17 pct. hævder, at de hjælper familie eller venner ulønnet, det viser tallene fra den seneste Fair Play-kampagne. »Det er afsindigt vigtigt, at hele den danske befolkning er opmærksom på den problematik og ser sig for, når de går hen og køber deres måltider og pizzaer,« siger direktør i Horesta, Lone Njor Hulth. Skatteborgere er med til at betale de sociale ydelser til de ansatte, og samtidig kan mange restaurationer være billige, fordi medarbejderne ikke betaler skat af deres løn.« Ja, hvis varerne i de fremmedes butikker tilsyneladende er billige, så er det kun på grund af svindel, og så må de danske kunder jo bare betale varerne over skatten, og det gør ikke varerne billigere.

Patrioten

Boks 1848, 2300 København S

Hjemmeside: www.patrioten.org

E-mail: mail@patrioten.org